

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 180/2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: /////

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 12. října 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane doktore,

ve shora uvedené věci sděluji, že fulltextovým vyhledáváním rozhodnutí současně obsahující slova „policista“ a „GDPR“ bylo z informačního systému ISAS zjištěno rozhodnutí č.j. 33 Nc 403/2019-125, které Vám v anonymizované podobě zasíláme.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Bc. Jiřím Hanzalem ve věci

posuzovaného:

bytem

zastoupeného opatrovníkem JUDr. Ivanem Houfkem, Ph.D., advokátem
sídlem Novotného lávka 200/5, Praha 1

navrhovatelky:

bytem

za účasti:

bytem

o omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka

takto:

I. Posuzovaný [redacted], se omezuje ve svéprávnosti tak, že:

- není schopen majetkoprávních jednání a nakládání s majetkem a finančními prostředky přesahujícími částku 2 000 Kč, s výjimkou právního jednání v běžných záležitostech každodenního života,
- není schopen samostatně nakládat s movitými věcmi, jejichž hodnota přesahuje částku 2 000 Kč,
- není schopen hospodařit s kapesným vyšším než 8 000 Kč měsíčně,
- není schopen činit jakákoliv právní jednání týkající se uzavírání, měnění či rušení veškerých smluv o účtu, jednorázovém vkladu, úvěru, zápůjčce, nebo finanční službě,
- není schopen právně jednat o smlouvě o poskytování sociálních služeb,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

- není schopen rozhodovat o vlastní psychiatrické léčbě.
- II. Omezení svéprávnosti podle výroku I. tohoto rozsudku potrvá 3 roky od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Opatrovníkem [REDACTED], soud jmenuje [REDACTED] [REDACTED] bytem [REDACTED] která je oprávněna a povinna zastupovat posuzovaného ve všech záležitostech uvedených ve výroku I. tohoto rozsudku vyjma běžných záležitostí každodenního života a věcí vyloučených zákonem.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- V. Státu se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se domáhala omezení svéprávnosti svého dědečka.
2. Posuzovaný se k návrhu vyjádřil tak, že nevidí důvod, proč by měl mít opatrovníka. Zeťák ho okradl o všechno, všechno, všechno vystěhovali, nashromáždil kapitál, a spolu s vnučkou mu všechno rozkradl. Necítí se být svobodný
3. Opatrovník navrhl, aby svéprávnost posuzovaného byla omezena co nejméně a opatrovníkem byla jmenována na přání posuzovaného [REDACTED]
4. [REDACTED] ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
5. Soud posuzovaného zhlédl, jedná se o 93letého muže umístěného v [REDACTED]. Odpovídal celkem přiléhavě, na pobyt v sanatoriu si na jednu stranu nestěžoval, na druhou stranu uváděl, že se cítí být nesvobodný
6. Posuzovaný při svém výslechu uvedl, že má vnučku, bohužel. Oni ho připravili o byt, [REDACTED] [REDACTED] Touží po svobodě. Nejde vést žádný společenský život, když máte být pak 12 hodin v posteli. Ven chodí málo, byl asi 4x. Majetek měl, ale je to všechno zašmodrchaný. Do poslední vůle napsal, že ten byt bude na vnučku, ale oni to ve [REDACTED] nějak převedli. Zeťák, ten manžel vnučky, ho chce zlikvidovat, oni mu vykrádali byt, vůbec nemá žádné dokumenty k ničemu. Důchod má, někam chodí, ale neví, kam. Peníze neviděl. Od roku 1945 pracoval jako policista, pracoval v Kriminálním ústavu, napsal 7 knížek, z toho chodí tantiémy, tak 1 000 Kč měsíčně. Tady ([REDACTED]) je asi 4 nebo 5 měsíců, před tím byl v [REDACTED] a ještě někde před tím, ale už neví kde. Je zdravý jako řípa, ale nic mu to není platný, navečer bere 7 léků na spaní. Cítí se neskonale nesvobodně a to ho trápí, nemůže si počínat tak, jak chce. Časem a místem byl posuzovaný orientován. Má dceru, ta žije v Německu a dvě vnučky. Jedna žije v Anglii a jedna tady ve [REDACTED]. Za ty 4 měsíce tu vnučka [REDACTED] byla 3x, vždy si povídali a šla. Jeho dcera, když přijede, tak u ní spí. Nechce, aby opatrovníkem byla [REDACTED]. Přál by si buď [REDACTED], to je bývalá zdravotní sestra, ta za ním byla 4x a volají si. Anebo [REDACTED], ten taky za ním byl jednou a volají si. Jídlo mu chutná, nají se sám. Závěť u sebe nemá, to má všechno manžel [REDACTED]. Byli v [REDACTED] v bance, a asi 500 000 Kč dal vnučce, co žije v Anglii, a 500 000 Kč, možná víc, a dceři.
7. Z výslechu navrhovatelky soud zjistil, že dědeček byl poprvé hospitalizován v [REDACTED], kdy poté souhlasili s tím, že zkusí, aby byl propuštěn do domácího ošetřování. Docházela za ním pečovatelka, kterou zajistila paní [REDACTED]. On třeba žil v domnění, že bude okraden, došel do banky a změnil si číslo účtu. Ale na to je navázáno inkaso a potom nebyl zaplacen telefon a podobně. Vznikl tam dluh, tam jí sdělili, že není placeno. Následně zjistila, že inkaso nefunguje, navíc s ohledem na GDPR se odmítali se s ní bavit, že všechno budou řešit pouze s jejím

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

dědečkem. Tyto záležitosti docela komplikují život, protože posledního půl roku neřeší skoro nic jiného, je totiž jediná z rodiny, která žije v Čechách. Následně také se dozvěděla, že změnil dodavatele plynu a elektřiny Poté, taky zavolal na jejího manžela policii s tím, že mu vykradl byt. Policie se dostavila, nic nezjistila, že nic nezmizelo, dveře nebyly poškozené, okno nebylo poškozené a na základě toho byl podruhé na doporučení policie hospitalizován v Psychiatrické nemocnici [REDAKCE], kde znovu doporučili to, co již poprvé, aby byl umístěn do nějakého zařízení. Byla podaná žádost ve [REDAKCE]. Je to kousek, kde ona sama bydlí, seběhne kopec a je v [REDAKCE]. Navštěvuje ho s dětmi. Co se týká opatrovnictví, na tom netrvá, pokud to není vhodné. Dědeček má účet, ale ona nemá přehled o jeho financích. Vždycky, když mu přijde složenka, tak dojdou spolu na poštu, to je hned vedle [REDAKCE] na náměstí a tam tu složenku zaplatí. Daroval jí byt, nechtěl, aby to získala její máma, protože spolu dlouhodobě měli špatné vztahy. O žádných dispozicích na účtech neví. Za poslední měsíc dědečka navštívila třikrát, protože spolu řešili tu poštu a peníze, jinak jednou nebo dvakrát měsíčně jej navštěvuje.

8. **Z výsledku [REDAKCE] [REDAKCE]** soud zjistil, že sestřenice jejího manžela byla první manželka pana [REDAKCE]. Za života jejího manžela se párkrát viděli, nebo oni se párkrát viděli. Po manželově smrti se trochu sblížili. Třeba s ním docházela k ambulantnímu psychiatrovi. Po prvním propuštění z [REDAKCE] tu geriatrickou péči zajišťovala ona, ale potíž byla v tom, že Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra neměla s ní smlouvu a ona tam mohla být jenom 3 týdny, jinak se to muselo platit. Potom byla zajištěna druhá sestra, ale ta nedávala medikaci pravidelně, ona napracovala do půl čtvrté, takže léky, které měl dostávat mezi sedmou a osmou večer, dostával v půl čtvrté a o víkendech a o svátcích je nedostával vůbec. To také třeba mohla zapříčinit jeho zhoršení. Když se vídali, tak spolu chodili třeba podél botičského potoka, nebo na Staroměstské náměstí, anebo jen tak se šli projít do parku a posadit se na lavičku. V bance nikdy s ním nebyla. Auto neřídí, do [REDAKCE] jezdí vlakem a autobusem. Pan [REDAKCE] byl vždy veleslušný, elegantně oblečený, dbal na své vystupování. Byl to starší, velmi pěkně vypadající pán. S ní také rozmlouval o těch svých knížkách. Nic jí neříkal o svých účtech, neví, kam mu chodí důchod a kolik. Ví, že v závěti měl a byl kvůli tomu u notáře, že [REDAKCE] má dostat jeho byt, protože s [REDAKCE], to je jeho dcera, nikdy nebylo klidný posezení a ty vztahy tam asi nebyly dobré. Neříkal jí nic o tom, že byl v bance vybírat nějakou větší hotovost.
9. **Ze znaleckého posudku MUDr. Otto Matanelli, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie,** soud zjistil, že posuzovaný trpí duševní poruchou, která není jen přechodná, a to lehkým stupněm demence Alzheimerova typu s pozdním začátkem a organickou poruchou s bludy, což těžce narušuje chápání okolní reality, jsou zasaženy ovládací a rozpoznávací schopnosti podstatnou měrou a dle aktuálního psychického stavu jsou někdy až vymizelé. Tato duševní porucha omezuje posuzovaného ve schopnosti právně jednat, nemá sice tendenci hýřit, ale nemá ponětí o cenových relacích, svém majetku, výši penze atp. Hrozí mu tak závažná újma. Je však schopen samostatně nakládat s částkou 1 000 až 2 000 Kč týdně. Duševní porucha mu dovoluje jednat samostatně v záležitostech každodenního života. Není schopen rozpoznat potřebu uzavření smlouvy o poskytování sociálních služeb, rozhodovat o své psychiatrické léčbě, pořizovat pro případ smrti. Je schopen s pomocí vyřizovat přední záležitosti, je schopen chápat smyslu voleb.
10. **Z výsledku znalce** soud zjistil, že se zcela odvolává na svůj písemně podaný znalecký posudek a nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které odůvodňovaly změnu znaleckého posudku. Testově posuzovaný vycházel jako středně těžká demence s ohledem na test MMSE, avšak vzhledem k věku je třeba hodnotit tuto demenci jako lehkou za konstantní medikace kognitivní. Pokud by nebyl posuzovaný léčen těmito léky, tak jeho výkon je velice měnlivý v čase. On hovoří zdvořile, koherentně, ale postupně se paměťová stop a myšlenka rozpadne a začíná zacházet do bludného systému, kdy hovořil o mimozemšťanech a o Kajínkovi. Součástí perzekučně bludného systému je dominantní osobou manžel vnučky, kdy posuzovaný popisoval jeho kriminální jednání, dokonce popisoval jeho čichové schopnosti jako seriálový pes Rex, dále ho obviňoval z vykrádání

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

bytu a naopak ze zanášení dalších předmětů do bytu. Součástí tohoto bludného systému je i sama vnučka posuzovaného. Co se týká vícestupňových právních jednání tak, ty by nebyl schopen dotáhnout do konce. Posuzovaný nijak nehýří, ale nezná rozsah svého majetku, nezná výši příjmu, neví, jak by se k tomu příjmu dostal. Opakovaně projevovat nelibost při pobytu v sanatoriu, on tam být nechce. Je však ale důležité s ohledem na jeho věk, stav a psychiatrické onemocnění, dbát a dohlížet nad jeho stravováním, hygienou, medikací, která je nejdůležitější a také chránit jej před pády. Lze takovou péči poskytnout i v domácím prostředí, ale tato péče je 24hodinovou péčí, kdy příbuzenstvo si opečovávávanou osobu předává, anebo je zastoupí dočasně nějaký odborník. Smysl závěti je posuzovaný schopen porozumět, ale není schopen pořizovat závěť ke vztahu ke své osobě proto, že během explorační nekonzistentně pletl vnučku s dcerou, pak měl pochybnosti i o tom, zda jeho druhá manželka žije, nebo nežije, ta zemřela v zimě a byla klientkou téhož sanatoria, tudíž on nemá povědomí o tom koho pojmut do svého příbuzenstva a pokud člověk trpí perzekuční paranoiditou, tak není schopen se svobodně rozhodovat. On opatrovníka odmítá, protože si to nepřaje, má to spojeno s tím omezením a s tím, že nechce být v sanatoriu. Domnívá se, že to opatrovnictví závisí také na tom, zda nadále bude pobývat v sanatoriu nebo ne. Není schopen uvažovat o tom, k čemu toho opatrovníka má a zda je to pro něj výhodné či nikoliv.

11. Ze spisů **Obvodního soudu pro Prahu 8, sp. zn. 19 L 2227/2018 a 19 L 253/2019** soud zjistil, že posuzovaný byl dvakrát hospitalizován v PN Bohnice. Poprvé si RZS zavolal sám, že mu cizí lidé vyhrožují fyzickou likvidací. Podruhé při převozu PČR.
12. Z **výpisu Notářské komory České republiky** soud zjistil, že posuzovaná neučinil předběžné prohlášení.
13. Ze **sdělení ČSSZ** soud zjistil, že posuzovaný nepobírá důchod.
14. Z **výpisu z účtu** soud zjistil, že posuzovaný pobírá výsluhový příspěvek [REDACTED] měsíčně.
15. Z **výpisu katastru nemovitostí** soud zjistil, že byt posuzovaného vlastní navrhovatelka na základě darovací smlouvy.
16. Ze **smlouvy o poskytování sociálních služeb** soud zjistil, že posuzovaný je klientem [REDACTED]
17. Podle § 45 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) *potřebuje-li člověk nápomoc při rozhodování, protože mu v tom duševní porucha působí obtíže, třebaže nemusí být omezen ve svéprávnosti, může si s podpůrcem ujednat poskytování podpory; podpůrců může být i více.*
18. Podle § 49 odst. 1 o. z. *brání-li duševní porucha zletilému, který nemá jiného zástupce, samostatně právně jednat, může ho zastupovat jeho potomek, předek, sourozenec, manžel nebo partner, nebo osoba, která se zastoupeným žila před vznikem zastoupení ve společné domácnosti alespoň tři roky.*
19. Podle § 55 odst. 1 a 2 o. z. *omezení svéprávnosti lze přistoupit jen v zájmu člověka, jehož se to týká, po jeho zhlédnutí a s plným uznáváním jeho práv a jeho osobní jedinečnosti. Přitom musí být důkladně vzaty v úvahu rozsah i stupeň neschopnosti člověka postarat se o vlastní záležitosti. Omezit svéprávnost člověka lze jen tehdy, brožila-li by mu jinak závažná újma a nepostačí-li vzhledem k jeho zájmům mírnější a méně omezující opatření.*
20. Podle § 57 odst. 1 o. z. *soud může omezit svéprávnost člověka v rozsahu, v jakém člověk není pro duševní poruchu, která není jen přechodná, schopen právně jednat, a vymezí rozsah, v jakém způsobilost člověka samostatně právně jednat omezil.*
21. Podle § 59 odst. 1 a 2 o. z. *soud může svéprávnost omezit v souvislosti s určitou záležitostí na dobu nutnou pro její vyřízení, nebo na jinak určenou určitou dobu, nejdéle však na tři roky. Je-li zjevné, že se stav člověka v této době nezlepší, může soud svéprávnost omezit na dobu delší, nejdéle však na pět let.*

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

22. Podle § 61 o. z. rozhoduje-li soud o omezení svéprávnosti člověka, může osoba jím povolána za opatrovníka navrhnout, aby byla opatrovníkem jmenována; pokud návrh nepodá, zjistí soud její stanovisko. Je-li tato osoba způsobilá k opatrovnictví, soud ji s jejím souhlasem opatrovníkem jmenuje.
23. Podle § 62 o. z. v rozhodnutí o omezení svéprávnosti jmenuje soud člověku opatrovníka. Při výběru opatrovníka přibližně sond k přáním opatrovance, k jeho potřebě i k podnětům osob opatrovanci blízkých, sledují-li jeho prospěch, a dbá, aby výběrem opatrovníka nezáložil nedůvěru opatrovance k opatrovníkovi.
24. Podle § 63 o. z. opatrovníkem nelze jmenovat osobu nezpůsobilou právně jednat nebo osobu, jejíž zájmy jsou v rozporu se zájmy opatrovance, ani provozovatele zařízení, kde opatrovanec pobývá nebo které mu poskytuje služby, nebo osobu závislou na takovém zařízení.
25. Podle § 64 o. z. rozhodnutí o omezení svéprávnosti nezabavuje člověka práva samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života.
26. Podle § 465 odst. 1 o. z. soud jmenuje opatrovníka člověku, je-li to potřeba k ochraně jeho zájmů, nebo vyžaduje-li to veřejný zájem. Soud jmenuje opatrovníka zejména tomu, koho ve svéprávnosti omezil, tomu, o kom není známo, kde pobývá, neznámému člověku zúčastněnému při určitém právním jednání nebo tomu, jehož zdravotní stav mu působí obtíže při správě jmění nebo hájení práv.
27. Podle § 471 odst. 1 a 2 o. z. rozhoduje-li soud o jmenování opatrovníka člověku, může tak učinit až po jeho zhlédnutí, nebrání-li tomu nepřekonatelná překážka; musí též vyslechnout jeho vyjádření nebo jinak zjistit jeho stanovisko a vycházet z něho. Soud jmenuje opatrovníkem osobu, kterou navrhl opatrovanec. Není-li to možné, jmenuje soud opatrovníkem zpravidla příbuzného nebo jinou osobu opatrovanci blízkou, která osvědčí o opatrovance dlouhodobý a vážný zájem a schopnost projevovat jej i do budoucna. Není-li možné ani to, jmenuje soud opatrovníkem jinou osobu, která splňuje podmínky pro to, aby se stala opatrovníkem, nebo veřejného opatrovníka podle jiného zákona.
28. Soud učinil shora uvedená skutkový zjištění, na která odkazuje. V projednávané věci soud dospěl k závěru, že posuzovaný trpí takovou duševní poruchou, která není jen přechodná, která jej omezuje právně jednat ve shora uvedených záležitostech, podpůrná opatření (nápomoc při rozhodování, zastoupení členem domácnosti anebo jmenování opatrovníka při zachování plné svéprávnosti) jsou zcela nedostačující, proto soud posuzovaného v jeho svéprávnosti omezil. Co se týče rozsahu omezení svéprávnosti, soud zvolil omezení dle závěrů znaleckého posudku a k co největší ochraně posuzovaného, při respektu jeho osobních a majetkových poměrů. (výrok I.).
29. Zároveň soud rozhodl o tom, že omezení svéprávnosti dle výroku I. potrvá 3 roky podle § 59 odst. 1 o. z., neboť soud neshledal důvody pro dobu kratší, a lze očekávat do budoucna zhoršení stavu (výrok II.).
30. Protože posuzovaná byla omezena ve svéprávnosti, soud mu jmenoval opatrovníka, její matku, při splnění podmínek stanovených zákonem podle § 63, § 465 odst. 1 a § 471 odst. 1 a 2 o. z., kdy se navrhovatelka nejevila jako vhodná osoba s ohledem na zapojení do bludného systému posuzovaného. Posuzovaný si přál jako opatrovníka [REDAKCE], s čímž všichni souhlasili (výrok III.).
31. Ohledně náhrady nákladů řízení rozhodl soud, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku v souladu s ustanovením § 23 a § 43 odst. 1 a odst. 2 a contrario zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. ř. s.“) tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť soud neshledal žádné okolnosti, pro které by bylo spravedlivé žádat po posuzované náhradu nákladů řízení a náhradu nákladů státu (znalečné a odměna opatrovníka) – výrok IV. a V.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Účinně nemůže podat odvolání ten, který tohoto práva po vyhlášení rozsudku vzdal.

K povinnostem opatrovníka náleží udržovat s opatrovancem vhodným způsobem a v potřebném rozsahu pravidelné spojení, projevovat o opatrovance skutečný zájem, jakož i dbát o jeho zdravotní stav a starat se o naplnění opatrovancových práv a chránit jeho zájmy. Rozhoduje-li opatrovník o opatrovancových záležitostech, vysvětlí opatrovanci srozumitelně povahu a následky rozhodnutí. Opatrovník při plnění svých povinností naplňuje opatrovancova právní prohlášení a dbá jeho názorů, i když je opatrovanec projevil dříve, včetně přesvědčení nebo vyznání, soustavně k nim přihlíží a zařizuje opatrovancovy záležitosti v souladu s nimi. Není-li to možné, postupuje opatrovník podle zájmů opatrovance. Opatrovník dbá, aby způsob opatrovancova života nebyl v rozporu s jeho schopnostmi a aby, nelze-li tomu rozumně odporovat, odpovídal i zvláštním opatrovancovým představám a přáním. Smrtí opatrovníka nebo jeho odvoláním opatrovnictví nezaniká a dokud soud nejmenuje opatrovanci nového opatrovníka, přechází na veřejného opatrovníka podle jiného zákona. Není-li zvolena opatrovnická rada a není-li možný ani postup podle § 482 odst. 1 o. z., schvaluje opatření opatrovníka stran opatrovance nebo jeho jmění namísto opatrovnické rady soud. Neschválil-li to soud, nesmí opatrovník vyslovit souhlas se změnou osobního stavu opatrovance. Spravuje-li opatrovník opatrovancovo jmění, nesmí bez souhlasu soudu, nerozhodl-li soud o dalších omezeních, a) zavázat opatrovance k plnění některému z členů opatrovnické rady nebo osoby tomuto členu blízké, b) nabytí pro opatrovance nemovitou věc nebo podíl na ní, ani opatrovancovu nemovitou věc nebo podíl na ní zcizit či zatížit, c) nabytí pro opatrovance obchodní závod, podíl na obchodním závodu nebo podíl na právnické osobě, ani tento majetek zcizit nebo zatížit; to neplatí, jedná-li se o nabytí účastnických nebo podobných cenných papírů zajišťujících bezpečný výnos, d) uzavřít za opatrovance smlouvu zavazující ho k trvajícimu nebo opakovanému plnění na dobu delší než tři roky, e) odmítnout dědictví nebo jiné plnění z pozůstalosti, nebo f) zavázat opatrovance k bezúplatnému plnění jiné osobě, ledaže se jedná o dar poskytnutý k obvyklé příležitosti podle zásad slušnosti v přiměřeném rozsahu a opatrovanec je schopen úsudku a projevil s darem souhlas. Bez zřetele na ustanovení § 483 odst. 2 opatrovník nesmí, neschválil-li to soud, naložit s majetkem opatrovance, jedná-li se o a) nabytí nebo zcizení majetku v hodnotě převyšující částku odpovídající pětisetnásobku životního minima jednotlivce podle jiného právního předpisu, b) nabytí nebo zcizení majetku převyšující jednu polovinu opatrovancova majetku, ledaže tato polovina představuje hodnotu jen nepatrnou a nejedná se o věc, která je pro opatrovance věcí zvláštní oblíbenosti, nebo c) přijetí nebo poskytnutí půjčky, úvěru nebo jistoty v hodnotách uvedených pod písmenem a) nebo b). Opatrovník, který spravuje jmění opatrovance, vyhotoví do dvou měsíců od svého jmenování soupis spravovaného jmění a doručí jej soudu, opatrovanci a opatrovnické radě. Za trvání opatrovnictví vyhotoví opatrovník vyúčtování správy jmění každoročně vždy do 30. června, ledaže se s členy opatrovnické rady dohodne, že vyúčtování předloží dříve. Je-li pro to důležitý důvod, může opatrovanec nebo opatrovnická rada navrhnout soudu, aby opatrovníkovi uložil povinnost vyhotovit mimořádné vyúčtování. Opatrovník doručí každé vyúčtování opatrovanci, opatrovnické radě a soudu. Opatrovník, jehož funkce končí, doručí konečné vyúčtování správy jmění opatrovanci, opatrovnické radě a soudu, popřípadě také dalšímu opatrovníkovi nebo soudnímu komisaři jmenovanému v řízení o dědictví. Zemře-li opatrovník, vydá soudu, který jej jmenoval, listiny a další doklady týkající se opatrovance a jeho záležitostí každý, kdo má tyto listiny a doklady u sebe (§ 466 odst. 1 a 2, § 467 odst. 1 a 2, § 468, § 482 odst. 2, § 483 odst. 1 až 3, § 485 odst. 1 až 3 o. z.).

Praha 26. listopadu 2019

Mgr. Bc. Jiří Hanzal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]